

КОРЕКТУРА

Горѣ надъ скалитѣ стрѣмни
Вехта кула се чернѣй,
Въ нейнитѣ чертози тѣмни
Стара вѣщица живѣй.

Сухрена, съсъ хлѣтнаго погледъ,
Каточели ноцъ въ пощѣта,
Бди безсънна, безуморно —
Моята Сждба е тя.

Бориновий пламъ въ чертога
Се боричка съ тѣмнини
И таинствено отхвърля
Чудни сѣнки по стѣни.

А сама тя, свряна въ кжта,
Мръщи сбръчкано лице —
И прѣвръща вехта книга
Въ костеливи си рацѣ.

Въ нея книга, прѣди врѣме,
Вписани сж редъ по редъ
Мойтѣ дни прѣдотредени —
Моя земенъ дѣлъ триклетъ.